

Благати милосердя... у зими

КОПИ крижані батареї аж пострілюють від холоду -- тумасш лише про одне -- чому вони не гріють? І багатьох цікавить, з яких причин виникає оте замерзле "чому?" Особливо коли воно стосується температурного режиму в школах. Бо де вже дитині в холодному класі думати про навчання, коли пальці ручки не можуть втримати!

Якби двадцятиградусні морози потрапилися у нас хоч з місяць, то закладам освіти довелось б дуже сутужно. А перша райцентрівська школа, судячи з розповіді її директора Олександра Григоровича Осмоловича, найвірогідніше, взагалі не працювала б.

Практично з 1 листопада в класах тримається температура на рівні 13 градусів тепла. Вода у системі не вище сорока градусів. Мож ні про які умови навчання говорити не доводиться. Навпаки: часто вчителі радять учням потепліше вдягатись і не знімати в класі шапок та хусток. Є ще в "школі серед

каштанів" і така проблема: майже 70% усіх батарей прогрівається лише на два ребра, решта залишається холодними. До цих пір слюсарі не можуть розібратися -- чи то від повітряних пробок у трубах, чи від низької температури води в котельні.

Директор теплопостачального підприємства "Володимирецькомуненергія" П. М. Кнівець, до чийого відомства і входить міська котельня № 1, зовсім не розвіяв моїх "кризових" настроїв. Бо лише на перший погляд здається, що у всіх бідах винні теплопостачальники. Наприклад, половина споживачів стовідсотково проплачує за тепло і воду (а отримує за свої гроші градусів 15 у кімнаті). Але ж друга половина за теплопостачання не платить. Не має змоги! От і виходить на півроку вугілля закуплено, а як бути у другій половині? Спинити котельні? Але ж половина споживачів розраховувалася! Хочеш-не хочеш, розтягують тепловики запас вугілля на весь опалюва-

льний сезон (щоб не розвалити теплопостачальну галузь). Бо варто у нас щось спинити як руки "домовики" порозтягують все до цурки.

От і подає котельня № 1 ледь теплу воду. А докупити вугілля нема за що. Той же районний відділ освіти винен тепловикам 20590 грн населення -- більше 16 тисяч. Володимирецькі комунальники заледве виживають без державної підтримки. Але ж дубровицькі їхні колеги вже спинили котельні. У Зарічному от-от буде те саме. А устаткування працює по 18 років, хоча норма -- 9.

Отаке воно, центральне опалення. Хтось оплачує його, хтось ні, а страждають і одні, й другі. Бо, щоб вномувати взаємостосунки постачальника і споживача (тобто відключити неплатників і забезпечити температурний режим згідно з договором тим, що платять), треба кардинально реконструювати саму систему теплопостачання. А на це

поки що немає грошей.

Виходом з такої ситуації може бути використання міні-котельні та автономних потужних обігрівачів "Володимирецький вісник" уже писав про використання твердопаливних котлів у Більсько-Вільській школі (після деяких переробок і вдосконалення конструкції) обидва котли нагрівають воду до 75 градусів і в приміщенні тримається 19 градусів тепла). А ще якіби замість конвекторів встановити теплорадіатори, зробити в коцегарці кращу вентиляцію і поповнити запас вугілля -- проблему обігріву Більсько-Вільської школи було б остаточно вирішено.

Намагаються владнати теплову проблему й у першій Володимирецькій школі. Справу поставлено на контроль у РДА. Тож треба сподіватися, що за весну-літо-осінь і тут усе владнається. Інакше залящиться одне -- просити милосердя у зими. А вона прохачів не любить.